

Phúc thay cho Bà Trưng, Bà Triệu

[Nguyễn Bá Chối \(Danlambao\)](#) - Phúc cho các Bà Trưng Trắc, Trưng Nhị, Bà Triệu Âu, ngày xưa chưa có “Điều 88/ Bộ luật Hình sự”. Giá như sinh lù vào thời Đô... Bán Nước hôm nay, các Bà cũng chỉ làm khổ bố mẹ, bạn bè, như cô sinh viên Nguyễn Phương Uyên, vì cái tội chống giặc Tàu xâm lăng.

Ngoại trừ các cháu quàng khăn đỏ ngày nay (năm 2012) được học bài tập đọc “Hai Bà Trưng” trong sách giáo khoa chính thức của nhà nước CHXHCNVN (Tiếng Việt 3, tập 2, trang 4 và 5), chỉ thấy Hai Bà Trưng đánh giặc nhưng “ông ơi, cháu đọc hoài mà vẫn không hiểu Hai Bà đánh giặc nào” (1), người Việt Nam ai cũng biết hai chị em Bà Trưng Trưng Nhị, và Bà Triệu Âu là những vị anh hùng dân tộc có công chiêu binh mộ tướng phát cờ khởi nghĩa chống xâm lăng từ phương Bắc. Hai Bà Trưng chống quân Đông Hán (năm 40-43); Bà Triệu chống quân Đông Ngô (năm 248).

Ngày đó chưa có xe đạp xe máy, xe ô tô, xeo phôn, in tờ nét, nên các Bà vất vả lắm và tốn nhiều thời gian để liên lạc, trao đổi tin tức, tuyển mộ quân sĩ v.v... nhưng mọi sự đều suôn sẻ cho đến giờ phát quân khởi nghĩa, không bị nhà cầm quyền “nửa bộ lạc nửa phong kiến” làm khó dễ, hay là vì các Bà bị “bọn phản động chống phá tổ quốc” lúc ấy quá mạnh chãng. Hay là chính nhờ vào phương tiện truyền thông chỉ thuần túy mồm-tai-tay, nên không có chỗ cho CAM mần mò trên mạng, trộm [email](#), hoặc không có máy com piu tờ cho côn đồ xông vào nhà cả đêm lục lạo phần cứng phần mềm, có khi “phần mềm” của các Bà chúng cũng không tha. Vân vân và vân vân...

Chứ như bây giờ, cũng chính bọn giặc ấy đến, chúng đã cướp chiếm Trường Sa, Hoàng Sa, lăm le vùng biển, giết người cướp của, bắt nạn nhân đòi chuộc, đánh chìm ghe tàu của ngư dân ta; trên bờ, chúng đã leo lên nóc nhà Tây nguyên, “thuê” trọn rừng núi biên cương; xây riêng thành phố; lập khu cấm kỵ (người Việt), lộng hành thương trường; xỏ xiên hàng hóa, độc hóa thực phẩm... Tàu Cộng ngày còn gian manh ác độc nham hiểm hơn gấp bội tổ tiên chúng Đông Hán Đông Ngô thời các Bà Trưng, Bà Triệu.

Trước vận mạng của Tổ quốc như sợi chỉ treo mảnh, người Việt còn hồn Việt có ai không sôi sục lòng yêu nước; trong giới nữ nhi đã không ít người noi gương tiên nhân. Nhưng hó hé là bị bọn phản động chính công chính hiệu con nai vàng trong giới cầm quyền “xử lý” ngay. Như cô Phan Thanh Nghiên chỉ treo cái biểu ngữ ghi mấy chữ “HS-TS-VN” treo trong... nhà mình để phản đối Tàu xâm lăng mà cũng bị bắt tù 4 năm. Và những nữ nhi hậu duệ các Bà mới chỉ “lên tiếng” tinh thần Trưng Triệu, chứ chưa nói đến chuyện lên thốt voi lưng ngựa, như các anh thư Đỗ Minh Hạnh, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Trịnh Kim Tiến, Nguyễn Hoàng Vi, Bùi Thị Minh Hằng, Đặng Bích Phượng, Huỳnh Thục Vy... đã bị bọn phản quốc không ché ngay bằng những phương tiện phi pháp và thủ đoạn đều cang, đê hèn, vô nhân tính.

Nhưng, “*Đừng sợ hãi*”. Phải chăng, nhờ thấm nhuần được tinh thần của lời nhắn gửi riêng cho thanh niên Ba Lan, nhưng là chung cho thanh niên những quốc gia đang bị áp bức, của Đức Giáo hoàng Gioan Phao Lô II, người được mệnh danh “vĩ nhân thời đại”:
“Tôi là người con của tổ quốc Ba Lan. Tôi yêu tổ quốc tôi. Tôi đã không dừng đứng với những áp bức mà tổ quốc tôi phải gánh chịu, thì nay tôi cũng không dừng đứng với những thử thách mới trước sự tự do mà tất cả chúng ta đang đối diện... Chúng ta đang vượt qua Biển Đỏ.”

Phải chăng, nhờ mang trong mình dòng máu Nhị Trưng được vua [Tur Đức](#) diễn tả trong “[Khâm định Việt sử Thông giám Cương mục](#)”:

“Hai Bà Trưng thuộc phái quân thoa, thế mà hăng hái quyết tâm khởi nghĩa, làm chấn động cả triều đình Hán. Dầu rằng thế lực cô đơn, không gặp thời thế, nhưng cũng đủ làm phấn khởi lòng người, lưu danh sử sách. Kia những bọn nam tử râu mày mà chịu khép nép làm tôi tớ người khác, chẳng những mặt dày thẹn chết lắm!”

Cùng với tinh thần Triệu Âu: (Theo “Đại Nam Quốc sử Diễn ca”)

*“Gặp cơn thảo muội cơ trời,
Đem thân bỏ liễu theo loài bông tang.
Đầu voi phát ngọn cờ vàng,
Sơn thôn mấy cõi chiến trường xông pha.
Chông gai một cuộc quan hà,
Dù khi chiến tử còn là hiển linh”;*

Phải chăng nhờ tất cả những thứ đó, truyền thống tổ tiên cùng tinh hoa thời đại kết hợp với nhau thành sức mạnh hồn thiêng sông núi phả vào tâm hồn cô sinh viên bé bỏng Nguyễn Phương Uyên “*hiền lành, học giỏi, dễ thương, vui tính, tốt bụng, yêu đời, yêu quê hương đồng bào...*” như nhận xét của một số bạn cùng lớp Trường Đại học Công nghiệp Thực phẩm Thành Hồ trao đổi với phóng viên đài RFA (2), mà Phương Uyên đã dám vươn vai Phù Đổng giữa lệnh... cấm của triều đình!

Và Nguyễn Phương Uyên đã bị bắt vì chống ngoại xâm bằng những câu thơ, biểu ngữ, xuống đường bày tỏ lòng yêu nước ôn hòa (3), bởi chính nhà cầm quyền của nước em;

chứ không được cái may mắn như thánh nữ anh hùng Jeanne d'Arc của nước Pháp bị quân Anh bắt nơi trận tiền gươm giáo.

Thật phúc cho các Bà Trưng bà Triệu được sinh ra thời Việt Nam còn văn minh “nửa Bộ Lạc nửa Phong kiến”, chưa được ánh sáng Mác Lê chiếu vào, nên còn được quyền chống ngại xâm để bảo vệ Độc lập cho Tổ quốc Dân tộc mà không cần gắn liền với CHXH, cái thứ bây giờ cô gái bé bỏng học trò Nguyễn Phương Uyên thất khăn đỏ bao nhiêu năm qua cũng đã buồn nôn lắm rồi, hưởng gì các Bà khi đó đã có chồng có ghen.

Sinh vào thời đại Đồ Đảng này, các Bà cũng không thoát khỏi số phận của đám hậu duệ yêu quý của các Bà giống như cô sinh viên lúc nào cũng nở nụ cười trên môi nhưng lòng thì đau thắt vừa bị bắt cóc giữa thanh thiên bạch nhật nơi Trường Đại Học tại Thành Phố mang tên Hồ Chí Minh.

(3) : Mục tiêu đấu tranh của Phương Uyên: “**Vì (Danh Dự) Dân Tộc Chống Giặc Tàu, Vì (Tương Lai) Đất Nước Chống Tham Nhũng**”.

[Nguyễn Bá Chối](http://danlambaovn.blogspot.com)
danlambaovn.blogspot.com

Chuyển tới: Việt Nhân (28/10/2012)